INTERVIEW CU O MINGE...

Da! Am găsit subiectul. Mai ușor chiar decât mă așteptam. Un coleg mi l'a suggerat. In doi timpi și trei mișcări. Voiu lua interview-ul unei mingi! Ce vedete? Ce oameni de bine? Ii cunoaștem doar. Și-apoi prea au fost vânturați prin toate tipografiile, prin toate linotypurile și-au suferit destulă presiune de nu știu câte atmosfere sub calandre, prea s'au învârtit prin toate sulurile de rotative... Și tocmai de această cenușăreasă, mingea, nu s'a ocupat nimeni. Ea care crează terenuri de foot-ball, vedete, arbitrii, (uf!) spectatori și... matchuri de box!! Ea care este pretextul atâtor calomnii, atâtor reforme, ea care justifică (mai mult sau mai puțin) atâtea valuri de cerneală și atâtea suluri de hârtie!! Tocmai ea să fie atât de nedreptățită?

Și atunci socot pe bună dreptate că merită o cât mai mică atențiune. Deci interview-ul meu mi se pare justificat! nu?!

*

Am găsit-o într'o umilă și prăfuită magazie de vechituri a unui club oarecare! Numiți-l dv. cum voiți. Mie mi-e indiferent! Am găsit-o aruncată printre ghete, bocanci, șireturi, tricouri. Descinsese acolo din ultima ei aventură: o raită pe un maidan. E prăpădită rău de tot. De ce am ales-o așa? Fiindcă e o minge istorică: a văzut multe în viața ei.

*

Biografia? Nu e prea interesantă. Totuș să-i punem câteva intrebări. Prea multe n-o să-i pun. O s'o las să vorbească ea, liber.

*

— Unde te-ai născut?

— Parcă eu știu? Undeva, într'o tăbăcărie! Dintr'o piele de bou sau de vacă, n'are importanță. Țin minte însă că am înghițit o mulțime de acrituri, m'au întins, m'au bătut, m'au uscat, m'au ținut la teasc de credeam că n'aveam să mai văd lumina zilei. Și tocmai când mă așteptam să fiu făcută cismă sau ham, a venit unul și m'a luat, m'a ciopârțit, m'a cusut și din întinsă cum eram, m'am pomenit rotundă. Apoi mi-a adăogat o bășică de cauciuc. A venit apoi altul cu o drăcie care-i zicea pompă și-a umflat bășica despre care am aflat mai târziu că se numește „cameră". Și bineînțeles că pompa a umflat-o pe ea și ea pe mine de credeam că-mi ies ochii... M'am pomenit apoi într'o elegantă vitrină. Un motiv să mă umflu și mai tare. Imi venea să sar de bucurie. Numai că alături de mine erau două ciomege mari cărora le zicea ski...

Cât am stat acolo, am trăit ca în vis... Până 'ntr'o zi când un tip monoclat, cu pantaloni golf m'a pipăit și m'a cumpărat. M'a strâns la piept și m'a luat cu el. E ziua când au început nenorocirile mele. Am mai stat câteva zile ca o mireasă apoi a început nebunia cea mare!

— Cum?

— Chiar așa... Nebunia cea mare! Debutul... am fost din nou umflată de țipa aerul în mine și-apoi gata! M'au scos într'o arenă... Când am deschis ochii, mă odihneam pe gazon. De jur împrejur lume, lume ca la bâlciul unde-mi fusese vândută pielea. Mă intrebam mirată oare ce să fie asta? Ce căutam eu acolo? Mă rătăcisem?

Au ieșit apoi jucătorii... Călăii mei. Unul cu fluerul în gură a dat un semn... Cred că nici în iad dracii nu sunt mai răi decât acești jucători... Auzi dumneata? Eu care fusesem purtată numai în brațe, s'a urnit deodată toată coada a 44 de picioare armate cu cele mai tari bombeuri. Deocamdată am crezut că visez ceva urît. Dar câteva picioare serioase plasate cu... tehnică m'au adus la realitate... De asta fusesem creată: ca să fiu bătută, să fug nebunește dela un capăt la altul al terenului și să intru în... poartă.

— Ceva impresii?

— Impresii? Hm! Mai vrei impresii? Ca să le ai e simplu: poftim în locul meu. Să te vezi aruncat de colo până colo, cu ciudă și încă numai cu piciorul, bătut ca la fasole mai poți gândi oare la impresii? Ești curios? Fă-te minge!!...

— Ce părere ai de inaintași?

— O! Aștia sunt niște câini... Când intru intre ei mă zăpăcesc. Sunt foarte răi. „Bombele" lor mă seacă la inimă. Ii urăsc. Totuși trebue să-i admit... Numai că le joc câte-o farsă de le sar toți nervii din loc... Ei trag la poartă dar eu o sucesc oleacă mai încolo proptindu-mă în bară. Sau trec pe „lângă" sau pe deasupra barei. N'ai idee ce satisfacție am când individul, dela doi pași, trage afară. Asta mă ingrașă, mă răzbună. Imi place mai ales când individul se ia singur de păr, sau când, dintr'o ciocnire pentru mine, iese vreunul cu capul deranjat nițel... Era unul pe vremea mea, poate să-l știi, pe numele dat de galerie Oacă. Acest Oacă era un tip tare simpatic: trăgea la poartă și eu ajungeam în Dâmbovița! Făceam o baie și-apoi veneam din nou pe teren... Rideam cu lacrimi... La o ultimă aventură de genul acesta n'a mai rezistat Oacă: a ieșit de pe teren și de-atunci nu l'am mai văzut!!...

— Despre mijlocași?

— Acelaș lucru! Crezi că ăștia-s mai brezi? La fel și cu fundașii..

Aștia sunt cei mai grosolani. Ei lucrează cu toptanul. Inaintașii mai jonglează, te mai poartă cu zăhărelul, dar căpcăunii de fundași nu vor să știe. Nici nu te lasă să răsufli că te-a și cârpit. Și te duci bădie, fluerând..

— Portarii?

— A! Portarii? Sunt cei mai delicați băieți. Fără să fie brutali, drăguți și fini, sunt preferații mei... Am fost și îndrăgostită foc de unul. Nu-i spun numele dar mă strângea cu atâta căldură la piept, mă mângâia cu atâta duioșie, încât întotdeauna tremuram ca o frunză în brațele lui. Era atât de frumos portarul acela și era atât de tânăr!! Nu l'am mai văzut de atunci!!!"

Mingea a tăcut. O lacrimă i se prelinge pe pielea-i sbârcită. N'am lăsat-o! Căci rănile amintirilor dor...

— Dar ai ceva de zis de arbitrii?

— Cavalerii fluerului? Oamenii care mă amuzau cel mai mult. Deciziile lor, de foarte multe ori sunt atât de neașteptate și atât de glumețe încât, vrei nu vrei, trebue să râzi. Singuri ei mă înveseleau. Câteodată umorul lor devenea tragic. Și atunci rămâneam uitată undeva pe teren în timp ce bătaia era gata și sticlele de limonadă sburau cu o frequență pe minut în raport direct cu gradul de „încălzire" al... incidentului. Dar — să mărturisesc — erau unii arbitri de care tremuram câteodată.

— Publicul?

— Foarte simpatic. Veșnic tânăr, veșnic amuzant. Colorat. Plin de exuberanță și de inventivitate. Darnic în porecle. Galeria? Superbă. Pe vremea mea, comandantul nedesmințit al ei era Titi Baroseanu. Un adevărat erou care va intra în legendă. Dar mie mi-a plăcut întotdeauna nebuniile peluzei. Aici e frământare, aici sunt adevărații plătitori, aici e pasiunea. La tribună? Figuri prea blazate; englezismul ei rece, oficial, fals, nu mi-a plăcut nicicodată. Peluza era slăbiciunea mea. Ea mă urmărea întotdeauna cu ochii de sfinx.

Fotografii? Da! i-am iubit... I-am iubit dintr'o slăbiciune... feminină... Cărei spețe femenine nu-i place să fie fotografiată? Că le-am făcut câteodată pocinogul și le-am răsturnat aparatele din mână, am făcut-o fiindcă mă neglijau... Căci, sunt, să știi, foarte capricioasă!!.

Dar să nu-i văd pe gazetari. Nu plătesc intrarea, iși dau aere, sunt increzuți și lipsiți de imaginație. O

(Continuare în pag. 6-a)

Veste bună de Sărbători!

Ascultând dorința unanimă a publicului

LOTERIA DE STAT

reintroduce vechiul sistem al Loteriei pe Clase, lansând cu începere de astăzi

UN NOU PLAN DE TRAGERE PE CLASE

cu câștiguri multe, și importante

NOTAȚI BINE! *NOTAȚI BINE!*

- Din 70.000 lozuri, sunt 30.000 câștigătoare, plus 4 PREMII de câte UN MILION și unul de 5 MILIOANE.
- Numerele câștigătoare se scot din Roata Norocului CU MANA, după vechiul sistem.
- Numerele ieșite odată la sorți, nu mai participă la tragerile următoare, astfel că șansele de câștig cresc dela o clasă la alta.
- Tragerea Clasei a 5-a durează 26 zile, șansele crescând zi cu zi până la tragerea finală cu Premiul de 5.000.000.

Citiți mai jos, cu atenție, Planul amănunțit al câștigurilor la fiecare clasă:

CLASA INTÂIA — 1

Tragerea 29 și 30 Ianuarie 1941
Un Premiu Mobil 1.000.000

Câștiguri			Lei
1			1.000.000
1			500.000
1			250.000
2	à	100.000	200.000
3	„	80.000	240.000
4	„	60.000	240.000
8	„	40.000	320.000
12	„	30.000	360.000
18	„	20.000	360.000
50	„	10.000	500.000
100	„	5.000	500.000
200	„	3.000	600.000
1800	„	2.000	3.600.000
2200 Câștiguri			Lei 9.670.000

CLASA DOUA — 2

Tragerea 26 și 27 Februarie 1941
Un Premiu Mobil 1.000.000

Câștiguri			Lei
1			1.000.000
1			500.000
1			250.000
2	à	100.000	200.000
3	„	80.000	240.000
4	„	60.000	240.000
8	„	40.000	320.000
12	„	30.000	360.000
18	„	20.000	360.000
50	„	10.000	500.000
100	„	5.000	500.000
200	„	4.000	800.000
1800	„	3.000	5.400.000
2200 Câștiguri			Lei 11.670.000

CLASA TREIA — 3

Tragerea 20 și 21 Martie 1941
Un Premiu Mobil 1.000.000

Câștiguri			Lei
1			1.000.000
1			500.000
1			250.000
2	à	100.000	200.000
3	„	80.000	240.000
4	„	60.000	240.000
8	„	40.000	320.000
12	„	30.000	360.000
18	„	20.000	360.000
50	„	10.000	500.000
100	„	6.000	600.000
200	„	5.000	1.000.000
1800	„	4.000	7.200.000
2200 Câștiguri			Lei 13.770.000

CLASA PATRA — 4

Tragerea 15 și 16 Aprilie 1941
Un Premiu Mobil 1.000.000

Câștiguri			Lei
1			1.000.000
1			500.000
1			250.000
2	à	100.000	200.000
3	„	80.000	240.000
4	„	60.000	240.000
8	„	40.000	320.000
12	„	30.000	360.000
18	„	20.000	360.000
50	„	10.000	500.000
100	„	7.000	700.000
200	„	6.000	1.200.000
1800	„	5.000	9.000.000
2200 Câștiguri			Lei 15.870.000

CLASA CINCEA — 5

Tragerea
3-4-5, 7-8-9, 13-14-15, 17-18-19, 22-23-24 și 28 Mai 1941

IN CEL MAI FERICIT CAZ SE CAȘTIGA
10.000.000

UN PREMIU INTREG SAU DIVIZIBIL **5.000.000**

Câștiguri		à Lei	Lei
1			5.000.000
1			2.000.000
2	à	1.000.000	2.000.000
4	„	500.000	2.000.000
12	„	200.000	2.400.000
30	„	100.000	3.000.000
50	„	60.000	3.000.000
60	„	50.000	3.000.000
80	„	40.000	3.200.000
160	„	25.000	4.000.000
250	„	20.000	5.000.000
350	„	15.000	5.250.000
700	„	10.000	7.000.000
2000	„	6.000	12.000.000
17500	„	5.000	87.500.000
21200 Câștiguri			Lei 151.350.000

PREȚUL LOZURILOR:	Loz intreg	Sfert de loz
Pentru toate 5 Clase .. Lei	5000	1250
Pentru fiecare Clasă .. Lei	1000	250

TOTALUL CAȘTIGURILOR LEI **202.330.000**

STATUL ROMAN garantează prin Lege secretul jocului și plata câștigurilor.
Câștigurile se plătesc jucătorilor fără nici o reținere de impozite